

Η γλώσσα C

Δείκτες (pointers)

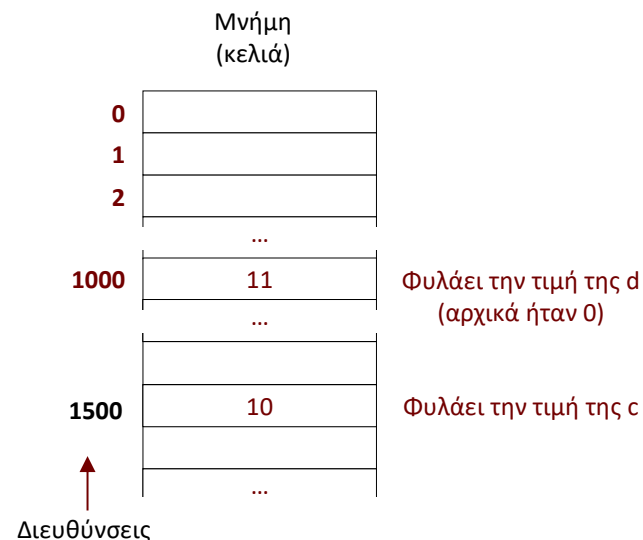
MYY502

Μεταβλητές

- ❖ Οι μεταβλητές πρώτα δηλώνονται και έπειτα χρησιμοποιούνται σε εκφράσεις/εντολές
- ❖ Όταν δηλώνονται, *ονοματίζονται*
- ❖ Όταν χρησιμοποιούνται, *αναφέρουμε το όνομά τους* και
 - στην έκφραση χρησιμοποιείται η τιμή τους
 - Όταν είναι στο αριστερό μέρος μιας καταχώρησης, τροποποιείται η τιμή τους
- ❖ Η τιμή των μεταβλητών αποθηκεύεται σε κελιά στην μνήμη
 - Το όνομά τους *δεν αποθηκεύεται πουθενά!*
 - Το κελί που φυλάει την τιμή ονομάζεται διεύθυνση

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {  
    int c=10, d=0;      /* δήλωση */  
  
    printf("%d", 2*c); /* έκφραση */  
    d = c + 1;          /* έκφραση */  
}
```


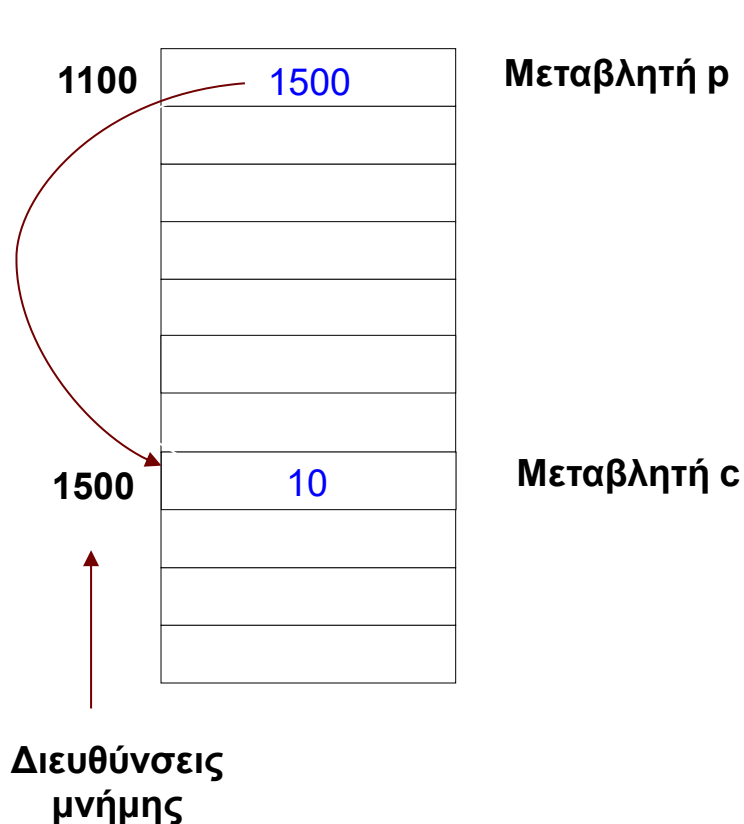
Τι μπορώ να κάνω με μία μεταβλητή (I)

- ❖ Η C είναι από τις ελάχιστες γλώσσες που μας επιτρέπει να μάθουμε ποιο είναι το κελί (διεύθυνση στη μνήμη) που φυλάει την τιμή μιας μεταβλητής `var`
 - Δίνεται από την έκφραση `&var`
 - Στην προηγούμενη διαφάνεια το `&c` είναι 1500, το `&d` είναι 1000

		Απλή μεταβλητή	
ΣΕ ΕΚΦΡΑΣΗ ΔΗΛΩΣΗ	Όνομα	<code>int var</code>	
	Τιμή	<code>var</code>	
	Διεύθυνση	<code>&var</code>	

❖ Δείκτης: τι είναι;

- Μια μεταβλητή που περιέχει τη διεύθυνση μιας άλλης μεταβλητής
- Δηλώνεται με ένα * πριν το όνομά του.

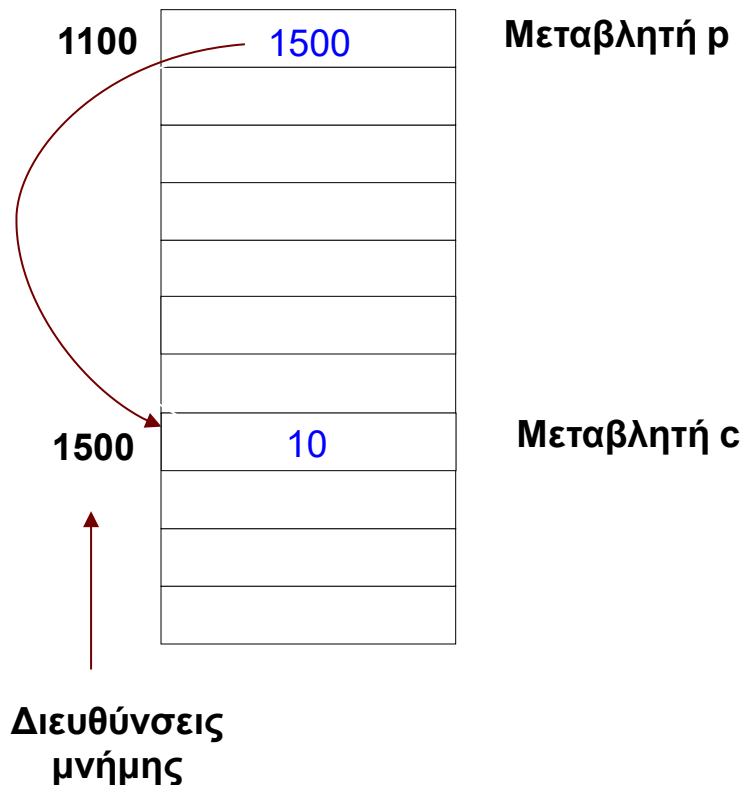
```
int c = 10, d;
```

```
int *p; /* Δήλωση δείκτη */
```

```
p = &c; /* Η δ/νση του c */
```

Δείκτες - Pointers

- ❖ Η διεύθυνση στην οποία βρίσκεται ο $c \rightarrow \&c$
- ❖ Τα περιεχόμενα (τιμή) του $p \rightarrow$ η διεύθυνση του c
- ❖ Τα περιεχόμενα του κελιού στο οποίο δείχνει ο $p \rightarrow *p$


```
int c = 10, d;  
int *p; /* Δήλωση δείκτη */  
  
p = &c; /* Η δ/νση του c */  
d = *p; /* Έκφραση:  
        * *p = ταξίδεψε όπου  
        * δείχνει ο p και πάρε  
        * πάρε το περιεχόμενο  
        */
```

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int var1;
    char var2[10];

    printf("Address of var1 variable: %p\n", &var1 );
    printf("Address of var2 variable: %p\n", &var2 );
    return 0;
}
```

Address of var1 variable: bff5a400

Address of var2 variable: bff5a3f6

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int var = 20; /* actual variable declaration */
    int * ip;     /* pointer variable declaration */

    ip = &var; /* store address of var in pointer variable*/
    printf("Address of var variable: %p\n", &var );
    printf("Address stored in ip variable: %p\n", ip );
    printf("Value of *ip variable: %d\n", *ip );
    return 0;
}
```

Address of var variable: bffd8b3c
Address stored in ip variable: bffd8b3c
Value of *ip variable: 20

Τι μπορώ να κάνω με μία μεταβλητή (II)

- ❖ Όπως όλες οι μεταβλητές, ο δείκτης έχει τιμή και μπορούμε να μάθουμε σε ποιο κελί μνήμης φυλάσσεται η τιμή του.
 - Επιπλέον όμως, μπορούμε να δούμε το περιεχόμενο του κελιού στο οποίο δείχνει.

		Απλή μεταβλητή	Δείκτης
ΣΕ ΕΚΦΡΑΣΗ ΔΗΛΩΣΗ	Όνομα	<code>int var</code>	<code>int *p</code>
	Τιμή	<code>var</code>	<code>p</code>
	Διεύθυνση	<code>&var</code>	<code>&p</code>
	Περιεχόμενο εκεί που δείχνει	-	<code>*p</code>

❖ Δήλωση μεταβλητής: `<type> *<name>;`

❖ Παράδειγμα:

```
int * p, x, y;    /* Μόνο το p είναι δείκτης */  
y = 3;  
p = &y;  
x = *p + 1;
```

❖ Προσοχή: η έκφραση `a*b` είναι πολλαπλασιασμός!

❖ Σωστή καταχώρηση:

```
int c;  
int * p;  
p = NULL;    /* Χρειάζεται το stdio.h */  
p = 0;       /* Ισοδύναμο με NULL */  
p = &c;
```

❖ Λάθος:

```
p = 100;  
p = c;
```

Δήλωση μαζί με αρχικοποίηση δεικτών

- ❖ Μπορείτε να δηλώσετε έναν δείκτη και ταυτόχρονα να τον αρχικοποιήσετε:

```
int c, * p = &c;    /* μην το κάνετε, μπερδεύει!! */
```

- Είναι ισοδύναμο με:

```
int c, * p;  
p = &c;
```

❖ ΠΡΟΣΟΧΗ:

- Στις δηλώσεις το «*p» σημαίνει ότι το p είναι δείκτης. ΔΕΝ σημαίνει ότι πηγαίνει εκεί που δείχνει και παίρνει το περιεχόμενο!
- Μόνο όταν το «*p» εμφανίζεται μέσα σε πράξεις έχει την έννοια του «πηγαίνω και παίρνω το περιεχόμενο»

- ❖ Για να μην υπάρχει σύγχυση, καλύτερα **να μην αρχικοποιείτε με αυτόν τον τρόπο τους δείκτες**. Το σωστότερο είναι να τους αρχικοποιείτε πάντα στην τιμή NULL και μετά να κάνετε ό,τι τροποποιήσεις θέλετε:

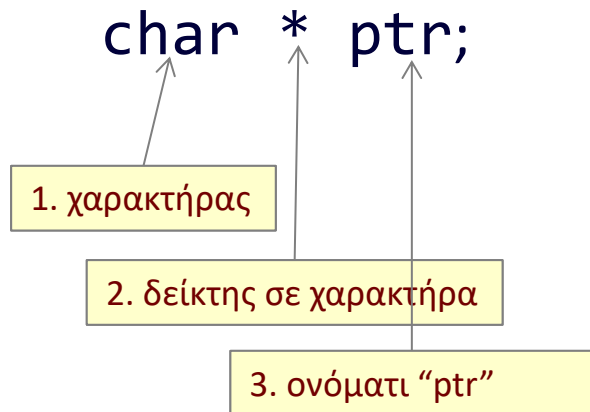
```
int c, * p = NULL;  
p = &c;
```

Δήλωση δείκτη

❖ Παράδειγμα:

```
char * ptr;    /* Ισοδύναμα: char* ptr, char *ptr */
```

❖ «Διαβάζοντας» τη δήλωση:

Πρόκειται για μία **μεταβλητή** που ονομάζεται ptr.

Η μεταβλητή είναι **δείκτης**.

Η θέση στην κύρια μνήμη στην οποία θα δείχνει, αποθηκεύει έναν **char**.

❖ Παραδείγματα:

```
void foo(char *s);  
void bar(int *result);
```

❖ Γιατί να περάσω δείκτη;

- Κλήση δια αναφοράς (call by reference)
- Όταν θέλω, δηλαδή, η συνάρτηση να κάνει αλλαγές που να επηρεάζουν τα πραγματικά δεδομένα-ορίσματά της (δηλ. τις μεταβλητές της καλούσας συνάρτησης)
- Επίσης, αν θέλω να περάσω ως όρισμα μία μεγάλη δομή αποφεύγοντας τη χρονοβόρα αντιγραφή στη στοίβα (αργότερα αυτά)

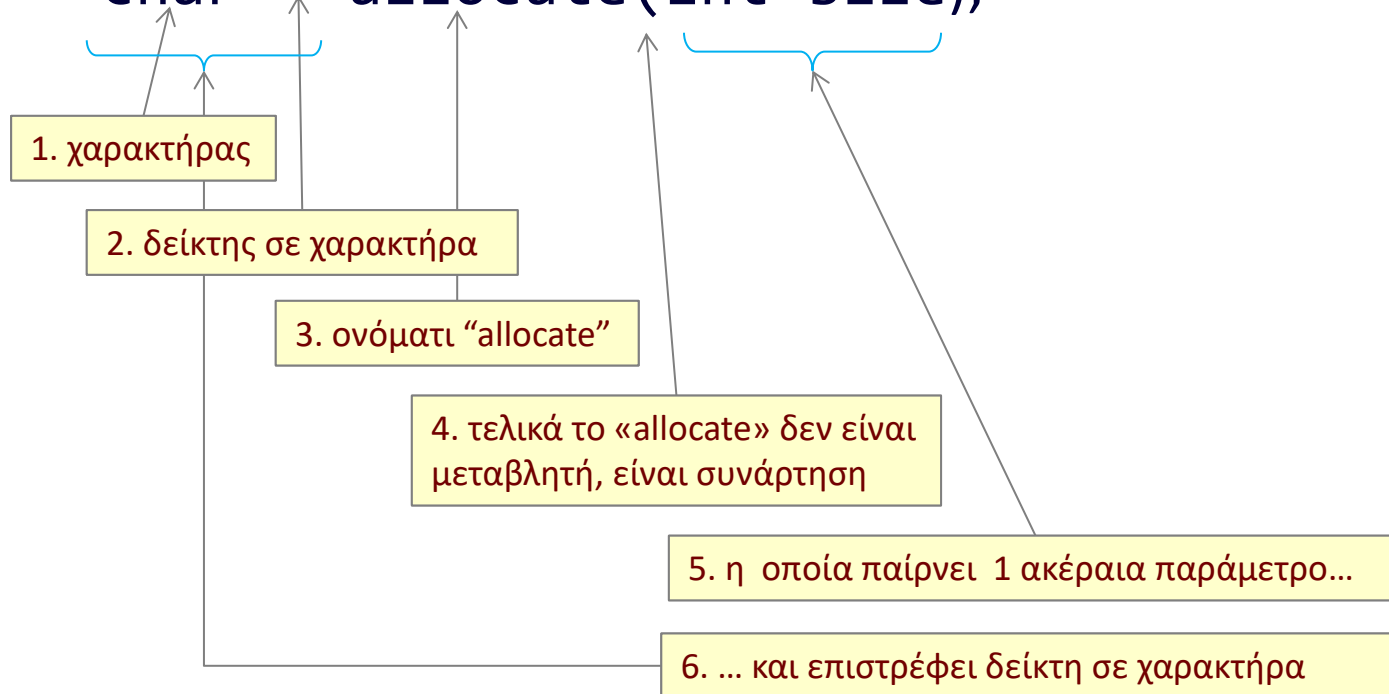
Συναρτήσεις που επιστρέφουν δείκτη

❖ Παράδειγμα:

```
char * allocate(int size);
```

❖ «Διαβάζοντας» τη δήλωση:

```
char * allocate(int size);
```


- ❖ Υποθέστε τη δήλωση «`int x;`»
Τι ακριβώς κάνουν τα παρακάτω αν βρεθούν σε μια έκφραση;
 - `&x;`
 - `*(&x);`
 - `&>(*x);`
- ❖ Τι μεταβλητή χρειάζεται για να βάλω μέσα τη διεύθυνση ενός δείκτη;

Κι άλλα ερωτήματα...

```
int i = 3, j = 5, k, * p=NULL, * q=NULL, * r=NULL;  
p = &i; q = &j;
```

* * & p

ισοδύναμο: $*(\&p)$

αποτέλεσμα: 3 (αφού είναι ισοδύναμο με $*(p)$)

3 * - * p / * q + 7

ισοδύναμο: $((3 * (- (*p))) / (*q)) + 7$

αποτέλεσμα: 6

3 * - * p /* q + 7

ισοδύναμο: λάθος! Το /* ξεκινά σχόλιο!!

* (r = & k) = *p * * q

ισοδύναμο: $*(r = \&k) = ((*p) * (*q))$

αποτέλεσμα: 15

Προτεραιότητες τελεστών C

Καλύτερα να μην θυμάστε τη σειρά!

Να καθορίζετε μόνοι σας τη σειρά των πράξεων βάζοντας στα σωστά σημεία **ΠΑΡΕΝΘΕΣΕΙΣ**.

Operator	Description	Associativity
()	Function call	Left to right
[]	Array element	
->	Structure member pointer reference	
.	Class, structure or union member reference	
sizeof	Storage size in bytes of object / type	
++	Postfix Increment	
--	Postfix Decrement	
++	Prefix Increment	Right to left
--	Prefix Decrement	
-	Unary minus	
+	Unary plus	
!	Logical negation	
~	One's complement	
&	Address of	
*	Indirection	
(type)	Type conversion (cast)	Right to left
*	Multiplication	Left to right
/	Division	
%	Modulus	
+	Addition	Left to right
-	Subtraction	
<<	Bitwise left shift	Left to right
>>	Bitwise right shift	
<	Scalar less than	Left to right
<=	Scalar less than or equal to	
>	Scalar greater than	
>=	Scalar greater than or equal to	
==	Scalar equal to	Left to right
!=	Scalar not equal to	
&	Bitwise AND	Left to right
^	Bitwise exclusive OR	Left to right
	Bitwise inclusive OR	Left to right
&&	Logical AND	Left to right
	Logical inclusive OR	Left to right
?:	Conditional expression	Right to left
=	Assignment	Right to left
+= -= *=	Assignment	
/= %= &=	Assignment	
^= =	Assignment	
<<= >>=	Assignment	
,	Comma	Left to right

Πέρασμα παραμέτρων με αναφορά – swap

```
#include <stdio.h>
void swap (int x, int y);
int main() {
    int a, b;
    a = 6;
    b = 7;
    swap(a, b);
    printf("%d %d\n", a, b);
    return 0;
}
void swap (int x, int y) {
    int temp;
    temp = x;
    x = y;
    y = temp;
    return;
}
```


Πέρασμα παραμέτρων με αναφορά – swap

```
#include <stdio.h>
void swap (int x, int y);
int main() {
    int a, b;
    a = 6;
    b = 7;
    swap(a, b);
    printf("%d %d\n", a, b);
    return 0;
}
```



```
swap(&a, &b);
```

```
void swap (int x, int y) {
    int temp;
    temp = x;
    x = y;
    y = temp;
    return;
}
```

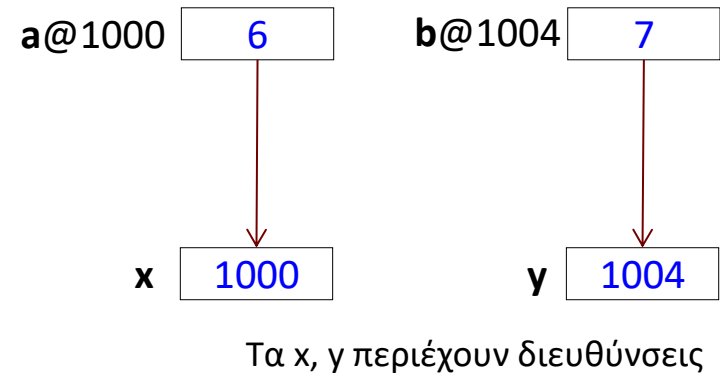


```
void swap (int *x1, int *x2) {
    temp = *x1;
    *x1 = *x2;
    *x2 = temp;
}
```


Swap με δείκτες

```
#include <stdio.h>
void swap (int *x, int *y);
int main() {
    int a, b;
    a = 6;
    b = 7;
    swap(&a, &b);
    printf("%d %d\n", a, b);
    return 0;
}
void swap (int *x, int *y) {
    int temp;
    temp = *x;
    *x = *y;
    *y = temp;
    return;
}
```


Swap με δείκτες – εναλλακτικός κώδικας

```
#include <stdio.h>
void swap (int *x, int *y);
int main() {
    int a, b;
    a = 6;
    b = 7;
    swap(&a, &b);
    printf("%d %d\n", a, b);
    return 0;
}

void swap (int *x, int *y) {
    int temp;
    temp = *x;
    *x = *y;
    *y = temp;
    return;
}
```

```
#include <stdio.h>
void swap (int *x, int *y);
int main() {
    int a = 6, b = 7, *pa, *pb;
    pa = &a;
    pb = &b;
    swap(pa, pb);
    printf("%d %d\n", a, b);
    return 0;
}

void swap (int *x, int *y) {
    int temp;
    temp = *x;
    *x = *y;
    *y = temp;
    return;
}
```

Παράδειγμα

```
#include <stdio.h>
int max(int x, int y);
```

```
int main() {
    int a, b, res;
    a = 5;
    b = 3;
    res = max(a, b);
    return 0;
}
```

```
int max(int x, int y) {
    int res;
    if (x > y) res = x;
    else res = y;
    return res;
}
```

```
#include <stdio.h>
void max(int x, int y, int * res);
```

```
int main() {
    int a, b, res;
    a = 5;
    b = 3;
    max(a, b, &res);
    return 0;
}
```

```
void max(int x, int y, int *res) {
    if (x > y) *res = x;
    else *res = y;
}
```

```
#include <stdio.h>
void init(int * x, int * y);

int main() {
    int a, b;
    init(&a, &b);
    return 0;
}

void init(int *x, int *y) {
    *x = 12;
    *y = 15;
}
```

Πέρασμα παραμέτρων με αναφορά - πίνακες

- ❖ Αν θυμάστε, το πέρασμα των πινάκων σε μία συνάρτηση γίνεται πάντα με αναφορά.
 - Αυτό που γίνεται είναι ότι περνιέται **ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ ΔΕΙΚΤΗΣ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ** (μπορείτε να φανταστείτε γιατί;;)
 - Τα παρακάτω είναι ισοδύναμα:

```
void initzero(int x[100]) {    // Αγνοείται το μέγεθος!
    x[0] = 10;
}
void initzero(int x[]) {      // Άρα δεν χρειάζεται
    x[0] = 10;
}
void initzero(int *x) {       // Είναι απλός δείκτης
    *x = 10;
}
```

- ❖ *Μόνο σε παράμετρο συνάρτησης επιτρέπεται να μην δοθεί το πλήθος των γραμμών ενός πίνακα διότι **ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ** – ο πίνακας περνιέται ως ένας απλός δείκτης, χωρίς πληροφορία για το πλήθος των στοιχείων του πίνακα.*

Παράδειγμα

```
#include <stdio.h>
void initarr(int x[10]);
```

```
int main() {
    int a[10];
    initarr(a);
    return 0;
}
```

```
void initarr(int x[10]) {
    int i;
    for (i = 0; i < 10; i++)
        x[i] = i;
}
```

```
#include <stdio.h>
void initarr(int x[], int n);
```

```
int main() {
    int a[10];
    initarr(a, 10);
    return 0;
}
```

```
void initarr(int x[], int n) {
    int i;
    for (i = 0; i < n; i++)
        x[i] = i;
}
```

- ❖ Δεν έχει νόημα μια συνάρτηση να επιστρέφει δείκτη που δείχνει τοπικά, δηλαδή τη διεύθυνση μιας τοπικής μεταβλητής:

```
int * test1() {  
    int i;  
    return &i;  
}
```

- ❖ Έχει διαφορά η παρακάτω περίπτωση;

```
int * test2() {  
    static int i;  
    return &i;  
}
```

Παρένθεση - υπενθύμιση

- ❖ Το α και β παρακάτω είναι ίδια; Αν όχι υπάρχει κάποιο πρόβλημα;

(a)	(b)
<code>int x, * y = &x;</code>	<code>int x, * y; *y = &x;</code>

- ❖ Θυμηθείτε ότι άλλο σημαίνουν οι τελεστές της C μέσα σε μία ΔΗΛΩΣΗ και άλλο μέσα σε μία εντολή/πράξη. Το (b) λοιπόν είναι διαφορετικό (και λάθος). Το (a) θα ήταν ισοδύναμο με το (c):

(a)	(c)
<code>int x, * y = &x;</code>	<code>int x, * y; y = &x;</code>

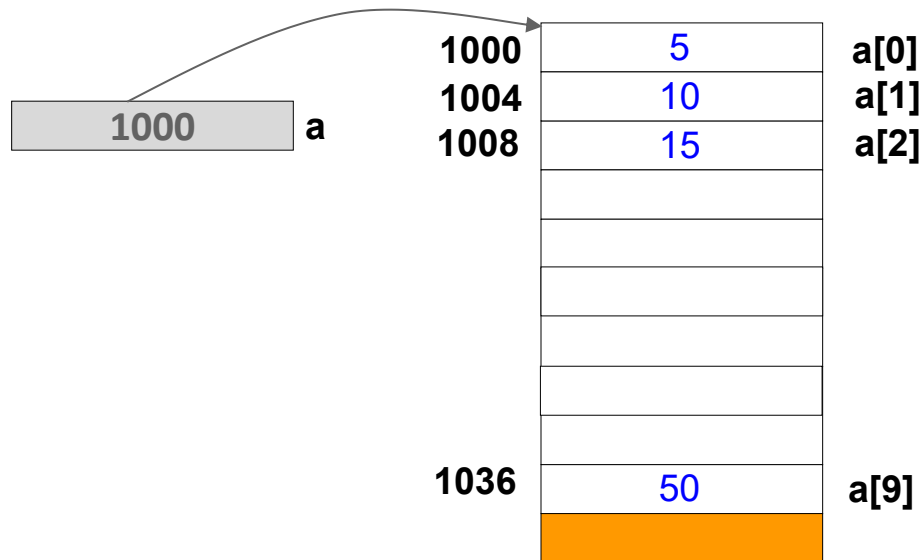
- ❖ *Καλό είναι να μην κάνουμε αρχικοποίηση ενός δείκτη κατά τη δήλωσή του (παρά μόνο με NULL).*

Δείκτες και Πίνακες

❖ Παράδειγμα:

```
int * p=NULL;  
int a[10] = {5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50};  
p = &a[0]; /* διεύθυνση 1ου στοιχείου του πίνακα */  
p = a;     /* ισοδύναμο με το παραπάνω */  
p[i] <=> a[i]
```

- ❖ Τι είναι η μεταβλητή a? Είναι ένας σταθερός δείκτης που αντιστοιχεί σε μια διεύθυνση. Ο σταθερός δείκτης **δεν μπορεί να δείξει κάπου αλλού**.

Ο τελεστής []

- ❖ Μέχρι τώρα γνωρίζαμε ότι ο τελεστής [] χρησιμοποιείται για επιλογή κάποιου στοιχείου ενός πίνακα, π.χ. το $a[3]$ υποδηλώνει το 3^ο στοιχείο του πίνακα.
- ❖ Όπως αυτή είναι η «μισή» αλήθεια:
 - Βασικά το $a[3]$ σημαίνει το στοιχείο που είναι 3 θέσεις μετά από εκεί που δείχνει (ξεκινά) ο δείκτης a.
 - Επομένως, μπορεί να χρησιμοποιηθεί με γενικούς δείκτες και όχι μόνο με πίνακες!
 - Π.χ. αν $p = \&a[0]$, μπορώ να πω $p[1] = 4$;
 - Π.χ. αν $p = \&a[2]$, μπορώ να πω $p[1] = 4$;
- ❖ Η έκφραση **$A[B]$** είναι ισοδύναμη με **$*(A+B)$**
 - ✧ “Μυστικό”: επομένως το $a[2]$ είναι ισοδύναμο με το **$2[a]$** !!!

Παράδειγμα

```
#include <stdio.h>
main() {
    int src[10] = {1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10};
    int * p=NULL, * q=NULL;
    int n = 3;

    p = & src[0];
    q = & src[2];
    printf("%d %d\n", *p, p[0]);
    printf("%d %d\n", *q, q[0]);

    p[n] += 11;
    printf("%d\n", p[n]);

    q[n] += 11;
    printf("%d\n", q[n]);
}
```

Εκτυπώσεις:

1 1

3 3

15

17

❖ Μπορούμε να έχουμε εκφράσεις με δείκτες

- $p < q$ Ποιος δείχνει πιο μπροστά και ποιος πιο πίσω?
- $p + n$ Το κελί που βρίσκεται η **κελιά** πιο μετά
- $p - n$ Το κελί που βρίσκεται η **κελιά** πιο πριν
- $p - q$ Πόσο μακριά βρίσκονται (σε κελιά)?

❖ Άλλες δυνατές εκφράσεις

- $p = p + n$
- $p += n$

❖ Δεν δουλεύουν:

- $p + q$
- $p * 4$

Αριθμητική δεικτών

```
char c, * pc=NULL;  
int i, * pi=NULL;
```

```
pc = &c; pi = &i;  
printf("pc = %p, pc+1 = %p", pc, pc+1);  
printf("pi = %p, pi+1 = %p", pi, pi+1);
```

Δίνει:

```
pc = 251af3c8, pc+1 = 251af3c9  
pi = 251af3c4, pi+1 = 251af3c8
```

Γιατί;

Διότι το +1 δεν είναι +1 byte αλλά +1 τύπος (όσα bytes πιάνει ο τύπος του δείκτη)

```
printf("char: %d bytes", sizeof(char));  
printf("int: %d bytes", sizeof(int));
```

Δίνει:

```
char: 1 bytes  
int: 4 bytes
```

Παράδειγμα

```
#include <stdio.h>
main() {
    int src[10] = {1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10};
    int * p=NULL, * q=NULL;
    int n = 3;

    p = & src[0];
    q = & src[2];
    printf("%d %d\n", *p, p[0]);
    printf("%d %d\n", *q, q[0]);

    *(p+n) += 11;
    printf("%d\n", p[n]);

    *(q+n) += 11;
    printf("%d\n", q[n]);

    .....
}
```

Εκτυπώσεις:

1 1

3 3

15

17

.....

Συνεχίζεται...

Παράδειγμα

```
#include <stdio.h>
main() {
    int src[10] = {1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10};
    int * p=NULL, * q=NULL;
    int n = 3;
    .....
    if (q > p)
        printf("%p\n", q - p);
    else
        printf("%p\n", p - q);

    p++;
    q+=2;

    printf("%d %d\n", *p, p[0]);
    printf("%d %d\n", *q, q[0]);
}
```

... από πριν

Εκτυπώσεις:

2

2 2

5 5

❖ Υποθέτουμε ότι έχουν δηλωθεί: `int a[10], *p;`

❖ **Ισχύει:**

$$\begin{aligned}\&a[i] &\Leftrightarrow a+i \\ a[i] &\Leftrightarrow *(a+i)\end{aligned}$$

❖ Αν έχω εκτελέσει την εντολή: `p = a`, τότε **ισχύει:**

$$\begin{aligned}\&a[i] &\Leftrightarrow a+i &\Leftrightarrow \&p[i] &\Leftrightarrow p+i \\ a[i] &\Leftrightarrow *(a+i) &\Leftrightarrow p[i] &\Leftrightarrow *(p+i)\end{aligned}$$

❖ Ενώ ισχύει η έκφραση `p++`, **δεν ισχύουν** οι εκφράσεις: `a++`
και `a = p`,

➤ παρά μόνο αν το `a[]` είναι παράμετρος σε μια συνάρτηση

Παράδειγμα, πάλι

```
#include <stdio.h>
void initarr(int x[], int n);
```

```
int main() {
    int a[10];
    initarr(a, 10);
    return 0;
}
```

```
void initarr(int x[], int n) {
    int i;
    for (i = 0; i < n; i++)
        x[i] = i;
}
```

```
#include <stdio.h>
void initarr(int *x, int n);
```

```
int main() {
    int a[10];
    initarr(a, 10);
    return 0;
}
```

```
void initarr(int *x, int n) {
    int i;
    for (i = 0; i < n; i++)
        x[i] = i;
}
```

Παρένθεση: ο τελεστής sizeof

- ❖ Το sizeof() (το οποίο δεν είναι συνάρτηση αλλά **ΤΕΛΕΣΤΗΣ** της C), επιστρέφει το μέγεθος σε BYTES είτε ενός τύπου είτε μίας μεταβλητής:
- ❖ Τι θα τυπωθεί παρακάτω (υποθέστε 32-μπιτο σύστημα);

```
char x, s[5], * p = NULL;
int y, a[10], * q = NULL;
p = &x; q = a;
printf("char: %d, int: %d", sizeof(char), sizeof(int));
    char: 1, int: 4
printf("x: %d, y: %d", sizeof(x), sizeof(y));
    x: 1, y: 4
printf("s: %d, a: %d", sizeof(s), sizeof(a));
    s: 5, a: 40
printf("p: %d, q: %d", sizeof(p), sizeof(q));
    p: 4, q: 4
printf("*p: %d, *q: %d", sizeof(*p), sizeof(*q));
    p: 1, q: 4
```

Τρικ με pointers

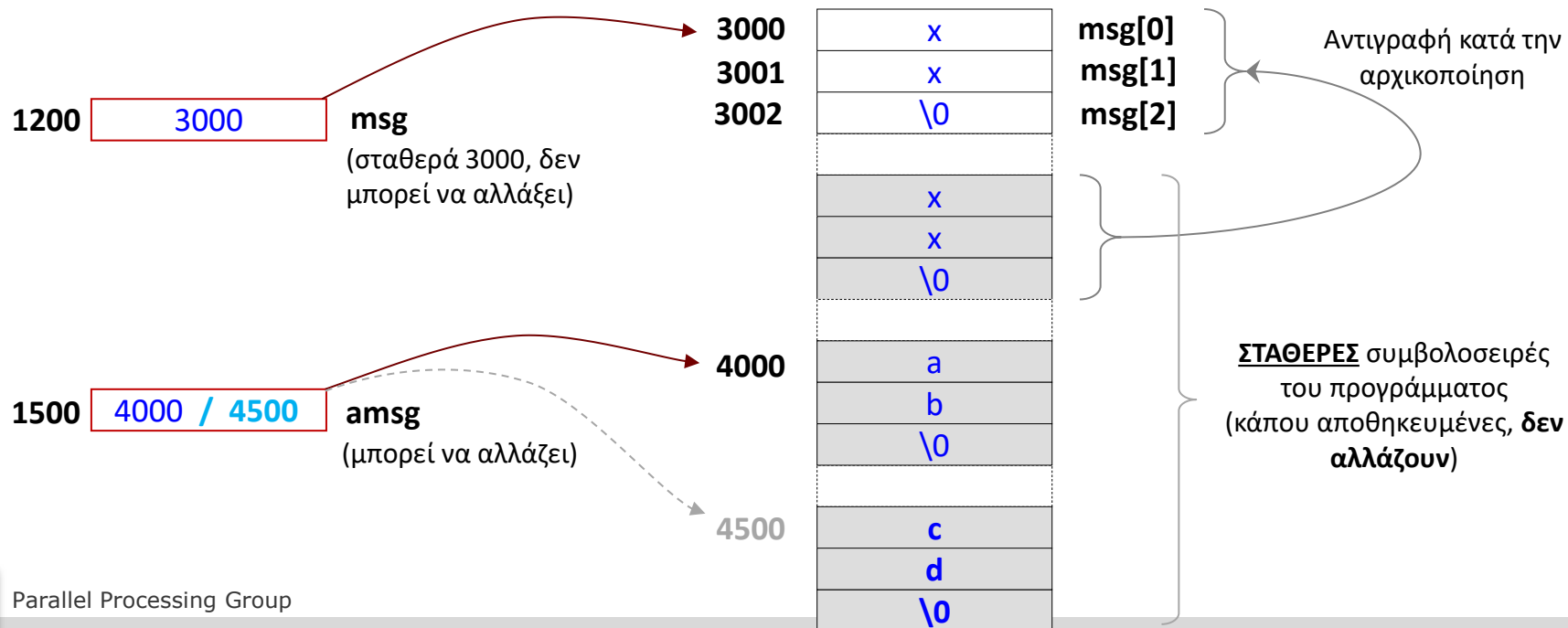
- ❖ Πώς μπορώ να δω αν το μηχάνημά μου αποθηκεύει με σειρά big endian ή little endian?
- ❖ *Homework ;-)*

Δείκτες και συμβολοσειρές

(ΥΠΕΝΟΘΥΜΙΣΗ: Κάθε string περιέχει και έναν παραπάνω χαρακτήρα, το '\0')

```
char msg[] = "xx"; /* Πίνακας 3 στοιχείων με αρχικοποίηση */  
msg = "yyyy";      /* Δεν επιτρέπεται (σταθερός δείκτης)! */  
char * amsg = "ab"; /* Δείκτης σε σταθερή συμβολοσειρά */  
amsg = "cd";        /* OK - δείχνει σε άλλο χώρο! */
```



```

#include <stdio.h>
int main() {
    char buf[] = "hello";
    char * ptr = "geia sou";
    char * ptr1 = "file mou";

    buf[2] = '$';
    printf("%s\n", buf);

    ptr[2] = '%';           /* crash (why??) */

    ptr = ptr1;
    printf("%s\n", ptr);

    ptr[2] = '#';          /* crash (why??) */
    buf = ptr;              /* compile error (why??) */

    ptr = buf;
    ptr[2] = 'l';
    printf("%s\n", ptr);

    printf("buf occupies %d bytes in memory.\n", sizeof(buf));    /* ??? */
    printf("ptr occupies %d bytes in memory.\n", sizeof(ptr));    /* ??? */
    return 0;
}

```

```
#include <stdio.h>
void strcpy1(char s[], char d[]);
```

```
int main() {
    char x[30] = "abcdef";
    char y[10];
    strcpy1(x, y);
    printf("%s", y);
    return 0;
}
```

```
void strcpy1(char s[], char d[]) { /* Copy s to d */
    int i;
    i = 0;
    while (s[i] != '\0') {
        d[i] = s[i];
        i++;
    }
    d[i] = '\0';
}
```

```
#include <stdio.h>
void strcpy2(char * s, char * d);

int main() {
    char x[30] = "abcdef";
    char y[10];
    strcpy2(x, y);
    printf("%s", y);
    return 0;
}

void strcpy2(char * s, char * d) {    /* Copy s to d */
    while (*s != '\0') {
        *d = *s;
        s++; d++;
    }
    *d = '\0';
}
```

```
void strcpy3 (char s[], char d[]) {  
    int i = 0;  
    while ((d[i] = s[i]) != '\0') {  
        i++;  
    }  
}
```

```
void strcpy4 (char * s, char * d) {  
    while ((*d = *s) != '\0') {  
        s++; d++;  
    }  
}
```

```
int strcmp1(char s1[], char s2[]) {  
    int i;  
    for (i = 0; s1[i] == s2[i]; i++) {  
        if (s1[i] == '\0') { /* και τα δύο ίσα με \0 */  
            return 0;  
        }  
    }  
    return ( s1[i] - s2[i] );  
}
```

- ❖ Η συνάρτηση επιστρέφει: 0 αν ΙΣΑ, < 0 αν $s1 < s2$, > 0 αν $s1 > s2$.
- ❖ Παράδειγμα: $s1 \rightarrow \text{"abc"}$, $s2 \rightarrow \text{"abcd"}$

```
int strcmp2(char * s1, char * s2) {  
    for (; *s1 == *s2; s1++, s2++) {  
        if (*s1 == '\0') {  
            return 0;  
        }  
    }  
    return *s1 - *s2;  
}
```

```
int main() {  
    char A[N], B[N];  
    ...  
    strcmp2(A, B);  
    ...  
}
```

```
int strlen1(char s[]) {  
    int i = 0;  
    while (s[i] != '\0') i++;  
    return i;  
}
```

```
int strlen2(char * s) {  
    char *p = s;  
    while (*p != '\0') p++;           /* προχωράει 1 byte */  
    return p-s ;  
}
```

Πίνακες Δεικτών (Array of Pointers)

❖ Τι είναι;

- Πίνακας που περιέχει δείκτες

❖ Πώς δηλώνεται;

`<type> * <name> [size];`

❖ Πώς αρχικοποιείται;

- `int A[10];`
- `int B[20];`
- `int * C[2] = { A, B };`

❖ Αντί για πίνακα 2 διαστάσεων χρησιμοποιώ πίνακα δεικτών

- Οικονομία μνήμης όταν η 2^η διάσταση μεταβάλλεται
- Όταν η 2^η διάσταση είναι άγνωστη

❖ Πίνακας με strings διαφορετικών μεγεθών

```
char * months[12] = {"January", "February", "March", ..};
```

Παράδειγμα

```
char * get_month(int i) {  
    static char * months[12] = {"Jan", "Feb", ...};  
    return ( (i<12 && i >=0) ? months[i] : NULL );  
}
```

- ❖ Τι είναι η τιμή NULL που μπορεί να επιστρέψει η συνάρτηση?
- ❖ Τι θα συμβεί αν βγάλω το static;

Επανάληψη – υπενθύμιση: τι δουλεύει και τι όχι;

```
#include <stdio.h>
int main() {
    char buf[] = "hello";
    char * ptr = "hello";
    void test1(char s[]);
    void test2(char *s);

    buf = ptr;
    ptr = buf;
    buf = "dolly";
    ptr = "dolly";
    *buf = 'D';
    *ptr = 'D';
    printf("%d", sizeof(buf));
    printf("%d", sizeof(ptr));
    test1(buf);
    test1(ptr);
    test2(buf);
    test2(ptr);
    return 0;
}

void test1(char s[]) {
    printf("%d, %c", sizeof(s), *(s+1));
}

void test2(char * s) {
    printf("%d, %c", sizeof(s), s[1]);
}
```

// Αντιγραφή από σταθερή συμβολοσειρά
// Δείχνει στον 1ο χαρακτήρα της σταθερ. συμβολ.

// Δεν επιτρέπεται να αλλάξει ο «δείκτης» buf
// OK, ο δείκτης ptr θα δείχνει όπου και ο buf
// Δεν επιτρέπεται να αλλάξει ο δείκτης buf
// OK, θα δείχνει όπου είναι η αρχή του “dolly”
// OK, ισοδύναμο με buf[0] = 'D';
// Δεν επιτρέπεται αλλαγή στη σταθερή συμβολοσ.
// 6 (5 χαρακτήρες + το \0)
// 4 (σε 32-μπιτο, 4 bytes για αποθήκευση δείκτη)

// Πίνακας-παράμετρος περνιέται ως απλός δείκτης
// 4 (σε 32-μπιτο, 4 bytes για αποθήκευση δείκτη)

// 4 (σε 32-μπιτο, 4 bytes για αποθήκευση δείκτη)

Είναι όλα OK?

```
#include <stdio.h>
void max(int x, int y, int * res);
```

```
int main() {
    int a, b, res;
    a = 5;
    b = 3;
    max(a, b, &res);
    return 0;
}
```

```
void max(int x, int y, int *res) {
    if (x > y) *res = x;
    else *res = y;
}
```

```
#include <stdio.h>
void max(int x, int y, int * res);
```

```
int main() {
    int a, b, *res;
    a = 5;
    b = 3;
    max(a, b, res);
    return 0;
}
```

```
void max(int x, int y, int *res) {
    if (x > y) *res = x;
    else *res = y;
}
```